

VI

Erik Eriksens største politiske indsats var uden tvivl det arbejde, han som statsminister udførte i forbindelse med gennemførelsen af grundloven af 1953, en vanskelig opgave, ved hvis løsning hans naturlige evner som en målbevidst, men smidig forhandlingsleder kunne udfolde sig. Vedtagelsen af grundloven af 1953, hvorved en række betydningsfulde forfatningsmæssige ændringer gennemførtes — indførelsen af kvindelig arveret til tronen, afskaffelse af landstinget og indførelse af adgang til folkeafstemning — har sikret Erik Eriksen en plads i Danmarks historie.

Erik Eriksen var levende interesseret i nordisk samarbejde. Også i dette arbejde blev han en fremtrædende skikkelse. Hans helhjertede og realistiske indsats på dette område har skabt ham et smukt minde i hele Norden. Samtidig gik han varmt ind for Danmarks tilslutning til et nærmere europæisk samarbejde, idet han fandt det naturligt og værdifuldt, at Danmark ydede sin indsats i begge disse former for internationalt samarbejde.

Erik Eriksen var en glimrende taler og debattør. Hans fremtræden var præget af lune og charme. Han havde en særlig sans for at se de politiske problemer i et videre perspektiv end de fleste og til at forudse, i hvilken retning udviklingen ville gå. Hvor det var muligt, søgte han at anlægge og fastholde en langsigtet linje til fremme af sine politiske mål, hvad enten disse angik samfundets eller hans partis fremtid.

Erik Eriksen vil blive mindet som en fremtrædende personlighed, som med kløgt og trofasthed kæmpede for de ideer, han fandt rigtige, og som han i vid udstrækning havde den lykke at realisere.

Med Erik Eriksen er en af de betydeligste politikere i vort lands nyere historie gået bort.“ (F. sp. 99).